

Č. 2/96

Zpravodaj boleradských občanů

Všechno, co je podle přírody, je hodno úcty. Cicero

Poslední číslo?

Tak se zdá, že Polehrad, jehož první číslo vyšlo začátkem roku 1995 přestane po celém jeden a půl roce existovat. Ptáte se proč? Mohu Vás ujistit, že na vině nejsou ekonomické podmínky (tedy peníze). Obec i v letošním roce vyčlenila ve svém rozpočtu slušnou částku právě pro tento účel. Tedy nedostatek zajímavých zpráv? To - jistě uznáte - nemůže být v Boleradicích pravda. Tak proč tedy? Nejsou snad lidi? Ano, to je ten pravý důvod. Ne snad, že by se u nás nenašlo dost lidí, kteří jsou schopni vládnout perem, ale naopak. Schází bohužel ten základní, malý nadšený kolektiv, který ze všech těch událostí, zpráv, podnětů, námětů, příspěvků atd. "udělá noviny".

Ono to sice není těžké, ale zase ne tak jednoduché! Chce to hodně velkou trpělivost s "dodavateli" příspěvků, chce to i určitou tvůrčí invenci, tedy schopnost umět napsat úvodník, komentář, vyžaduje to obětovat několik hodin svého volného času a věnovat jej práci pro druhé. Nechce se mi věřit, že právě nedostatek zájmu by byl příčinou, že Polehrad zanikne, nechce se mi věřit tomu, že držíme v ruce poslední číslo, nedokáží si představit, že na vině je pouhopouhá lidská lenost a nechut' něco udělat. Jsem přesvědčen, že v Boleradicích je spousta lidí schopných a věřím, že i ochotných. Záleží jen na Vás přátelé, zda bude mít tento Zpravodaj i další čísla.

Vaše příspěvky, připomínky či nabídky ke spolupráci předložte na OÚ, nebo vhod'te do schránky v chodbě OÚ naproti dveří pošty.

Starosta

*Zveme Vás
na oslavy 100.výročí založení*

SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V BOLERADICÍCH

3.srpna 1996

Taneční zábava - začátek ve 20.00 hodin.

4.srpna 1996

*Mše svatá u kaple za zemřelé boleradské hasiče
v 9.00 hodin*

Koncert dechové hudby u hasičské zbrojnice

Slavnostní schůze ve 12.30 hodin

Průvod vesnicí na fotbalové hřiště ve 14.00 hodin

Soutěž požárních družstev mužů

*Po celý den bude probíhat v hasičské zbrojnici
výstava ke 100.výročí založení sboru*

Srdečně zve výbor SDH

ZPRÁVY Z RADNICE

NOVÁ RADNICE

Naši občané již před letošními hodami očekávali, že bude zprovozněn tzv. spojovací krček, tedy budova nového OÚ a především přízemí této budovy se sociálním zařízením pro kulturní sál.

Budova je plně funkční, v provozu jsou WC, umývárny a kotelna. Bohužel, pro nedostatky v dodávce vnitřního vybavení (šatny, výčep, dřevěné obklady a další truhlářské prvky) nebylo možno ji zpřístupnit veřejnosti.

Nyní se již práce chýlí k závěru a během měsíce srpna a září se do prvního patra budovy přestěhuje OÚ. Rozsahem se příliš neliší od původního úřadu - jsou zde dvě kanceláře, archiv, místnost pro rozhlasovou ústřednu a obřadní síň. Navíc je vybudována pouze zasedací místnost.

Radnice bude vybavena standartním kancelářským nábytkem a vybavením - tedy žádný luxus. Pouze obřadní síň bude provedena "na míru". Ale to je místo, které má jistě být přiměřeně reprezentativní, vzhledem k tomu, že slouží především pro okamžiky slavnostní.

Snad by bylo dobře na závěr poznamenat, že se nová radnice stavěla vždy jen z "přebytků" - stavba nikdy nesměla narušit obecní rozpočet.

J.K.

VODOVOD

Dnem 9.7.1996 bylo zahájeno kolaudační řízení na stavbě vodovodního přivaděče "Dobrá voda", pro zásobování obcí Němčičky, Horní Bojanovice a Boleradice pitnou vodou. Vzhledem k rozsahu díla potrvá řízení do konce měsíce července, kdy bude přivaděč kolaudován. Součástí kolaudačního řízení je i vyčištění a dezinfekce potrubí a napuštění vodojemu 2x250m3.

Pokud se týká vlastních rozvodů v obci, musíme s politováním konstatovat, že dodavatel stavby - firma IMOS má více než dvouměsíční zpoždění zaviněné mimořádně dlouhou zimou. Podle slibu pana ředitele nastoupí pracovníci firmy do Boleradic hned po kolaudaci přivaděče.

Financování stavby /v rozsahu cca 10 mil. Kč/ je zajištěno jednak prostřednictvím státní dotace a státní finanční výpomocí, jednak z vlastních zdrojů obce.

Domovní přípojky se budou provádět po etapách, podle postupu stavby. Občané budou včas podrobně informováni.

J.K.

Vážení spoluobčané,

kronika je důležitý dokument obce. Zachycuje události v obci a život v ní, shromažďuje materiály pro odborníky - historiky a hlavně zachovává zdroj informací pro další generace a potomky.

Chci bych kroniku naší obce obohatit o netradiční a zajímavé materiály a informace. Ale to je možné jen s vaším přičiněním a pomocí.

V žádných kronikách na našem okrese se totiž neobjevují (podle slov p. Kordijovského, odborníka na tuto tematiku) informace, které jsou na první pohled nedůležité a nepodstatné, ale svým způsobem vypovídají o obyvatelích a občanech té které obce u doby.

Bylo by zajímavé zmapovat, podchytit a zaznamenat takové oblasti jako např.:

- jak se oblékáme (jaký je náš šatník)
- hry našich dětí (jak si hrají a tráví volný čas)
- stravování občanů (jaký je náš jídelníček, je-li u nás

krajové, typické boleradské jídlo. Možná máte či znáte nějaký zajímavý recept po babičce, apod.)

Byl bych vám velmi vděčný za nějaký podklad, nápad a příspěvek. Prosím pouvažujte a ozvěte se. Musíme si totiž uvědomit, že to budou za 50 i více let velmi zajímavé informace jak pro naše potomky, vnuky a pravnuky, tak i historiky a odborníky.

Mgr. Pavel Kabela

Sbor dobrovolných hasičů

V letošním roce, a to 3. a 4. srpna se uskuteční oslavy 100 let založení Dobrovolného hasičského sboru v Boleradicích. Naši členové budou roznášet pozvánky a zároveň si dovoli Vám nabídnout vstupenky na sobotní taneční zábavu. Dále prosíme občany, kteří vlastní nějaký materiál, který se týká bezprostředně Boleradských hasičů a jsou ochotni tento zapůjčit, ať tak učiní u p. Ladislava Soukupa č.267. Týká se to fotografií, různých pozvánek, uniforem atd. Tento materiál bude použit na výstavu, konanou při příležitosti oslav. Ujistíme občany, že zapůjčený materiál bude řádně zaevidován a po výstavě vrácen. Doufáme, že nás pochopíte, a tím přispějete k důstojnému průběhu oslav.

Předem děkuje výbor SDH

Mladým hasičům

Moc iluzí jsem si nedělal, když jsem na neděli 7.ledna 1996 pozval pár kluků k projednání jejich případného členství u "hasičů". Jaké bylo překvapení, když jich přišlo 10 s tím, že ostatní ještě přijdou. Pozvání přijal i pan Pražák, profesionální hasič, který se kluků ujal. Slovo dalo slovo a ejhle - zanikající, na úbyt' umírající organizace omládl, dostala jiskru a zápal se najednou projevil i u "starých, zasloužilých" členů.

Během několika měsíců vznikla dvě požární družstva, která se již zúčastnila dvou soutěží a naši veřejnosti se představí na oslavách v srpnu. Hasiči připravují velkolepou oslavu, vznikla publikace ke stému výročí atd.

A pak, že to nepůjde!

Tak Vám kluci děkují a to pozvání na pivo samozřejmě platí.

Držím Vám všem palce!

Starosta

CHVÁLA BOLERADICKÝM

Správa Chráněné krajinné oblasti Litovelské Pomoraví mne požádala, abych starostům této části Hané ukázal, jak se v praxi realizuje Program obnovy vesnice. Splnit tento zdánlivě jednoduchý úkol není snadné, protože nejde jen o ukázky stavební obnovy, ale o průkaz obnovy vyššího cíle, jímž je obnova povědomí vesnického společenství. Kde najít takovou obec, jejíž hmotná i duchovní obnova jdou ruku v ruce?

Autobus se zástupci dvaceti hanáckých obcí jsem tedy vedl nejdříve po dolnorakouských vesnicích a městečkách, kde je vidět trvalá nepřikazovaná, ale vykonávaná péče, květiny a čistota. Je zřejmé, že jejich úcta k dědictví otců, na první pohled viditelná na úpravě prostředí, je prohlubována dodržováním tradic křesťanských, lidových a národních.

Závěr exkurze má být nejpůsobivější - a taky byl! Přijeli jsme do Boleradic! Po přivítání starostou a zástupci spolků jsme si prohlédli veselou úpravu školy, rozmlouvali o významu pečeti ve výtvarné práci na jejím průčelí, prohlíželi novou úpravu zpevněné plochy před ní. Při vstupu do kostela se rozezněly rejstříky opravených varhan - v podání boleradického pana starosty - a uctiví Hanáci se zbožně křížovali. Pak kronikář pan Kabela přednesl stručnou historii obce, naplněnou dramatickým vývojem. V kulturním domě byla připravena výstavka prací, návrhů, projektů, fotografií a dokumentů od územního plánu až po návrhy školních dětí, která všechny nadchla. Pohoštění boleradským bílým i červeným doložilo místní pohostinnost a bodrost.

O úspěších Divadelního souboru s hosty pohovořila režisérka, paní Chalupová. Zaznělo pozvání k uvedení hry "Rok na vsi" na Litovelsku. Zástupce rybářského spolku pan Pregrt přiblížil činnost místních rybářů a pan starosta se velmi pochvalně zmínil o jejich záslužné činnosti při zvelebení okolí rybníka. Podrobně se hovořilo o činnosti a úspěších místního smíšeného pěveckého sboru. Hosté byli překvapeni výčtem skladeb, které sbor běžně uvádí. Členka obecní rady a ředitelka ZŠ paní Novotnáková informovala o tom, jak jsou ve škole děti vedeny k poznání ideí programu obnovy vesnice, k lásce k rodné obci a její krajině. "Slušná a schopná mládež je naší nadějí. V tom mají vesničtí učitelé velké poslání."

Závěrečná hodinka byla prožita ve sklepích a nemusím zdůvodňovat, proč se protáhla na několik hodin. Pan primáš ing. Koráb a jeho Vonica zpívali to nejdražší - lidové písně. Všichni přítomní se rázem stali chlapi, dostali jsme lesk do očí a pocit štěstí do srdcí. A když závěrem zazněly "Ach synku, synku ..." a "Teče voda teče", někteří starostové povstali v úctě k tomu, který se nedaleko narodil a jehož humanistické ideály k nám naléhavě promlouvají dodnes.

Program obnovy vesnice není příkazem nuceným odněkud shora. Je založen na vědomí významu venkova pro budoucnost národa, na důležitosti uchovávání tradic vesnické kultury a na potřebě prohlubování toho nejceněnějšího - přirozených sousedských vztahů a povědomí místní pospolitosti. Opírá se o vůli občanů udržovat své místní zvyklosti, o výchovu dětí k hrdosti na

svou obec, o schopnost vesničanů radovat se z plnokrevného života.

Boleradičtí mají na co navazovat. Jsou v mnohém bohatí. I když se možná mnohým nejeví všechno ideální. K dokonalosti se přece musí dospět vlastním úsilím! Zde je zřejmé, že nastoupené kroky jdou správným směrem. Starostové z Hané si odnesli řadu příjemných pocitů, podnětů a obohacení. Boleradičtí se pro ně stali pojmem!

Jan Kruml, ředitel Ateliéru obnovy vesnice Brno

O obnově naší krajiny

Vlivem lidské činnosti byla výrazně narušena přírodní krajina. Zůstalo jen velmi málo míst, kde se zachovala alespoň část původní fauny a flory a každý z nás si jistě přeje, aby byla uchráněna. V územních plánech obcí jsou proto vymezeny lokality (většinou místa s méně narušenou krajinou), které mají sloužit k zachování původní vegetace. Jedná se o tzv. biocentra a biokoridory místního i nadregionálního významu. V naší obci plní funkci biocenter tyto lokality: Kuntínov, Roviny, Orlíčky a Homole. Pro zabezpečení potřebné stability krajiny je nutno zajistit jejich propojenost alespoň úzkými pásy zeleně (biokoridory). V současné době se plánuje obnova biokoridoru podél břehu rybníka a výhledově i obnova biocenter (Hájky, Psinky a Randle). Snahou Místní rybářské organizace je obnovit přirozenou zeleň v překrásném údolí našeho rybníka. Obec učinila potřebné kroky v tomto směru a požádala o prostředky od státu. Podle návrhů Atelieru obnovy vesnice Brno a projektu, který v červnu 1996 vypracovala firma LÖW a spol. s.r.o., Brno se mají v 1. etapě (během 2 let) v pásu kolem rybníka vysadit dřeviny, které jsou pro náš region přirozené: olše lepkavá, dub letní, jasan ztepilý, vrba bílá, topol černý, střemcha hroznovitá, topol bílý, vrba popelavá i brslen evropský. Pro případné zájemce je projekt obnovy biokoridoru k nahlédnutí na Obecním úřadě. Obnovu přírody je nutno považovat za dlouhodobou záležitost, která přesahuje dimenze lidského života, neboť plná funkčnost biocenter se odhaduje za 100-200 let.

PaeDr. Jarmila Novotnáková

Nový zvon

V současné době je na kontě 198.000,-Kč a ve skladu cca 180kg mědi. Schází tedy ještě 50.000,-Kč a cca 60kg mědi. Děkujeme všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli. Zvon bude slavnostně vysvěcen v neděli 11.5.1997.

V y h l á š k a

V příloze tohoto čísla najdete stručný výtah z Vyhlášky o čistotě, pořádku a bezpečnosti v obci. Tuto Vyhlášku schválilo obecní zastupitelstvo a současně pověřilo OÚ a komisi ochrany veřejného pořádku kontrolou jejího dodržování. Žádáme tímto občany, aby se s Vyhláškou seznámili a její ustanovení dodržovali. Úplné znění Vyhlášky je kdykoliv k nahlédnutí na OÚ.

KDYŽ V BOLERADICÍCH HOŘELO

Sto let je z pohledu člověka úctyhodná doba, během níž se na vesnici mnohé změnilo. Tehdejší způsob života, tradice a zvyky by upadly v zapomnění nebýt starostlivých babiček pečujících o lidový kroj, nejvzácnější rodinný klenot, nebýt

dobových fotografií a dochovaných starých předmětů, či barvitě líčených vyprávění z úst našich dědečků, pradědečků, strýčků a tetiček. To vše v nás vzbuzuje jistou představu o tehdejší době a lidech v ní. Mnohé nám připadá až nepředstavitelné

či nemožné, lečtemu se rádi zasmějeme. Zřejmě se nedokážeme vcítit do myšlení lidí tehdejší doby a pochopit, co pro ně znamenala. Znat minulost naší vesnice by však pro nás mělo být stejně důležité, jako rodinný životopis.

Přeneste se teď o více než sto let nazpět a přečtete si něco z toho co mi pověděl pan Jaroslav Otýpka o tom, jak to tenkrát bylo, když v obci hořelo.

"Při těch dřívějších požárech, ještě než se koupila stříkačka, chodily hasit celé průvody lidí s putýnkama. Ve vesnici byly rozděleny funkce, co má kdo dělat. Bylo to rozděleno podle řemesel. Řezníci museli stříkat, stolaři nosili vodu, jiní museli přenášet žebře z jedné strany na druhou. Tenkrát často hořela celá ulice. Hodně domů bylo doškových a slaměných. A jak se zapálil jeden dům, tak chytlo i pět, šest dalších baráků, zvláště když nebyla blízko voda. V jednom roce jich vyhořelo dokonce dvanáct. To bylo tam na té bařině, jak jsou dnešní Štefanovi, Soukopovi a Raušovi. Tam to vyhořelo všechno naráz.

Už v roce 1868 byla v obci založena taková požární výpomoc. Na místě dnešní hasičárny byla postavena dřevěná bouda, kde byly připraveny žebře, lopaty, putýnky na nošení vody, pohřebka a vidle. A také velká dřevěná nádoba na vodu, tzv. lejta, kterou vozívali vždy s sebou, když někde hořelo. Jenže na takové množství požárů se tenkrát nestačilo jenom s putýnkama. Proto byl roku 1896 založen hasičský sbor, který měl již koňskou stříkačku a vypomáhal i v sousedních vesnicích, protože tam ji ještě neměli."

Sto let existence sboru v Boleradicích je jistě úctyhodné číslo. Kolik veselých i vážných příhod se za tu dobu muselo odehrát. Pan Otýpka vzpomíná na dvě z nich:

"Podle dochovaných zpráv měly Boleradice i svého paliče. Pocházel z bohaté rodiny. Svůj podíl, který dostal jako dědictví, prohrál, hlavně propil a protože už neměl za co pít a nikdo ve vesnici mu nechtěl půjčit, vypálil několik domů a začal se tak lidem mstít. Při jednom z těch požárů ho však přistihli. Běželi na něj s vidlemi, s tím že ho hodí do ohně. Nebýt pana faráře Šidláka, který tenkrát zakročil, tak by tam opravdu skončil. Tak je to v jedné zprávě uvedeno."

Druhá historka je již trochu veselejší:

"Při jednom požáru, když se ještě pumpovalo ruční stříkačkou a voda se táhla z velké dálky z potoka, bylo potřeba u stříkačky šest lidí. Seběhlo se jich sem hodně, ale nikdo nechtěl jít pumpovat. Bylo to totiž dost namáhavé. Všechny zajímal hlavně ten požár, ale nikoho stříkačka. Doběhl tam proto pan strážmistr. Nevím už přesně jak se jmenoval, ale nemluvil správně česky a pořád zašrchoval. U stříkačky už zůstal stát jen jeden člověk, a tak na něj začal strážmistr křičet: "Jestli mně ještě někdo bude chtít utýct, tak mně to přijde hned nahlásit!" Ale přece by nešel udat sám sebe.

Takových příhod se tady odehrálo. " Skončil pan Otýpka své vyprávění.

Mgr. Radomír Omasta

PORAĎTE!

V souvislosti s přestěhováním OÚ do nové budovy vyvstává otázka využití staré budovy radnice. Je samozřejmé, že poštu, knihovnu a ordinaci pro paní doktorku chceme zachovat. Co však zřídít v 1. patře? Novou dětskou poradnu právě budujeme rekonstrukcí nefunkčních a nevyhovujících prostor ve vestibulu sálu. Naše maminky a děti, ale i dětská lékařka si jistě zaslouží kulturnější prostředí. Obřadní síň bude rovněž zřízena v nové budově. Co tedy s nevyužitými prostorami? Bylo by dobře, aby se naši občané k této věci vyjádřili. A to buď písemně, nebo při návštěvě OÚ, nebo ještě lépe na zasedání zastupitelstva, které je plánováno na měsíc září. Občané by si měli uvědomit, že oni sami mají právo rozhodnout o tom, co se v obci má dělat a jak se naloží s obecními penězi. Nenechávejte rozhodovat jen radnici a přijďte se svými názory. Porad'te!!

Došlo po uzávěrce

Rozhodnutím Obecní rady bude zpravodaj Polehrad nadále vycházet jako informační a publicistický materiál Obecního úřadu. Název zůstane zachován!

OZNÁMENÍ

Oznamujeme občanům, že v příštím roce se budou v naší obci pokládat telefonní kabely v rámci úplného pokrytí poptávky po telefonizaci. Akce se dotkne mnoha pozemků v obci. Jedná se především o tzv. obecní pozemky, ale dotčeny budou i některé parcely v soukromém vlastnictví. Provádějící firma požádala OÚ o vyhlášení a vyvěšení vyhlášky, která občany na výše uvedené skutečnosti upozorňuje. Je v zájmu všech občanů, aby se seznámili s vyhláškou i s trasou kabelového vedení a uplatnili v zákonné lhůtě případné námitky. Projekt je k nahlédnutí na obecním úřadě.

Z obecních letopisů

V listování minulostí naší obce se od její nejstarší části přeneseme do období na konci minulého století, neboť v těch časech život v Boleradicích dostává nebývalý spád. Přesněji - co se u nás dalo před sto lety. Je to etapa prudkého rozvoje jejího společenského dění.

Na počátku všeho je velká osobnost naší obce a tou byl farář Filip Toufar. Jeho život, neúnavná práce a zásluhy pro Boleradice jsou natolik významné, že stojí za samostatnou kapitolu, ale to až někdy jindy. Farář Toufar po svém příchodu k nám založil Cyrillskou jednotu, která plnila svoje úkoly chrámové hudby a vedle toho i kulturně společenskou funkci.

V této době byl velmi zlým škůdcem oheň, pod jehož plameny každoročně mizelo několik stavení v obci. Obecní výbor měl sice jakousi výbavu pro hašení požárů, ale vše se dělo bez nějakého systému, často zbrkle a ve svém konečném výsledku málo účinně. Po vzoru jiných obcí byla snaha vytvořit hasičský sbor, který by organizovaně prováděl zásahy při požárech tak, aby vzniklé škody byly co nejmenší. Snaha a vůle byly veliké, ale k našemu dnešnímu podivu, nikdo nevěděl jak a co zařídit.

Farář Toufar si již nemohl vzít na odpovědnost takovou tíhu, jako byla činnost hasičského sboru. Měl na bedrech práci Cyrillské jednoty. Pomoc však přišla v pravou chvíli. Za trest k nám byl přeložen učitel Cyril Metoděj Hladký. Byl činovníkem v hasičském spolku a utvoření hasičského sboru pro něho nebylo ničím novým, zejména, když v obci byl dostatek zájemců.

Rovněž Obecní výbor měl zájem na vytvoření hasičského sboru, neboť v roce 1894 u nás dvanáctkrát hořelo, rok později dvakrát a právě po žních. Proto starosta obce pan Jan Otýpka pozval v listopadu 1895 učitele Hladkého do Obecního výboru, kde jmenovaný podal potřebné informace, uvedl výhody a potřeby. V dalších sezeních byly činěny potřebné kroky. Hladký byl zvolen náčelníkem, oba obecní radní (J.Kundera a J.Stehlík) podnáčelníci. A hned bylo činěno to hlavní, tedy výcvik členů.

Hladký postupoval velice moudře a obezřetně. Hned v počátku pověřil řadu občanů funkcemi v novém sboru, aby jednak nenechal všechnu starost na svých bedrech a dále, aby byla ukojena touha některých stát se činovníkem. Přesto však nezamezil tomu, že oficiálním ustavením se ti, na něž se nedostalo funkcí, postavili do opozice a začali hasičskou činnost bojkotovat. Hladký uvádí, že se obec rozdělila na dva nesmiřitelné tábory. Hroty těmto neblahým důsledkům mělo obrousit to, že farář Toufar byl zvolen předsedou nového sboru. Jeho zásluhou i učitele Hladkého bylo, že se nová Jednota (založená v únoru 1896) měla čile k světu. Činila dobro tím, že chránila majetky, ale také sdružovala lidi, učila je pospolitosti a podobně.

Hasičský sbor byl brzy vybaven potřebnou technikou, zejména stříkačkou a vždy účinně zasahoval nejen při hašení, ale i jiných živelných pohromách. Členové se aktivně zúčastňovali společenského života v obci, podporovali šlechtné a pokrokové snahy. Nebyly to jen

hasičské bály, ale také knihovna a divadelní představení, účinkování při nejrůznějších příležitostech, soutěže, slavnosti, pohřby. Zejména po vystavení nové, krásné hasičské zbrojnice se tato velmi často stávala centrem dění v obci. Bylo tomu tak i v různých pochmurných dobách, ať za protektorátu, či v padesátých letech. Bylo by nutné jmenovat celou galerii lidí, kteří ve jménu hasičské myšlenky po celý svůj život jednali, vystupovali a vlastně žili.

Škoda, že z této slávy dnes již téměř nic nežije. I vzpomínky na ni jsou jen u té starší části obyvatel. Proto je na místě alespoň trochu připomenout tuto slavnou kapitolu naší obce, jejíž počátek byl před sto léty. Bylo by na co vzpomínat, o čem vyprávět i na co navazovat.

Jan Horák

KLÁBOSENÍ?

Bylo to někdy v půli července. Rtut' teploměru se vyšplhala jistě přes třicet. Nebylo tedy divu, že naše kroky směřovaly na terasu před Hospodou. Sedli jsme si pěkně do stínu, okamžitě sáhli po půllitru s pivem a zchladili ten žár.

Ještě jsme byli plni dojmů z nečekané návštěvy přátel ze Švédska. Hovořili jsme tedy o nich, o nás a našem přátelství, které vzniklo mezi Tanečním souborem z Gusselby a naším Divadelním spolkem. Máme velkou radost z toho, že se jim v Boleradicích líbí, a to nejen krajina a obec, ale hlavně lidé, kteří zde žijí.

Bavili bychom se o nich dál, kdyby právě nepřišel autobus z Klobouk. Vystoupilo z něj několik lidí a vydalo se přes "park" po chodníku, zřejmě k domovu. Až na jednoho. Naše myšlenky se začly ubírat jiným směrem.

"Vzpomínáte, jak jsme byli v Anglii? Pěkně jsme se rozvalili v parku a mohli dělat co nás napadlo. Tady by se na nás asi divně dívali."

(Pokračování na straně 6)

/Pokračování ze strany 5/

"Ale takový malý piknik v parku by nebyl špatný".

Všechny nás to rozesmálo.

"V parku? Vždyť se na to podívej. Pořád tomu něco chybí." Souhlasně jsme přikýkli a pozorně ho shlédli. Naše debata se svezla na neobvyklé: Zeleň v obci.

"Vždyť si to vezmi jen před radnicí. Palán tam postavil pár stolků, ale tím se nic nevyřeší. Tam by byla pěkná malá zahrádka nebo terasa."

"Kdyby tam nebyl ten kontejner ...".

"A kolem radnice se to trochu upravilo."

Jen jsme mlčky přitakali. Trochu jsme se napili a zamysleli.

"Už aby byla zima a napadl sníh. To alespoň není nepořádek vidět." "Máš pravdu, od silnice to vypadá fakt hrozně."

"A všude samý asfalt a beton."

"Jenže to už je takový trend - všechno zaplácát betonem. Je to pohodlnější. O zeleň se musíš starat."

Našli jsme v naší vesnici ještě hodně vad na kráse, ale napadlo nás i několik nápadů, vlastně představ. Pomalu jsme dopili, zaplatili a rozešli se domů.

Ten rozhovor však mám stále v živé paměti, stejně jako některé okamžiky z dětství. Nejlepší hrušky byly právě za radnicí. Jako malí kluci jsme se odtud vracovali doškrábaní, popálení od kopřiv, ale šťastní, že jsme v tom houští zažili nová dobrodružství. Tenkrát nám to nevadilo. Na svět jsme se dívali jinýma očima. Ale dnes? Trochu jsme povyrostli. My jsme se změnili. Ale ten plácek?

Chodíme stále kolem a všechno nám připadá jaksi samozřejmé. Už jsme si totiž zvykli na ty kontejnery, zборы, rezavějící stroje či neupravené plochy uprostřed vesnice. Říká se, že zvyk je železná košile. Asi na tom něco bude. Ale zvyky se přece mění. Myslím, že i my bychom si rychle zvykli na krásný park, upravenou návěs a odstraněné harampádie. A až zase někdo bude v Boleradicích jako host, možná se rád projde obcí, v parku se chvíli posadí a pak Vám poví. "Tady se mi to líbí."

R. Omasta

D o v ě t e k :

Není to všechno jednoduché, jak by se na první pohled mohlo zdát. Odstranit kontejner, ale kam s ním? Upravit plochu, ale jak? Parkovou úpravu? Co, když se to nebude ostatním líbit? Kam postavit autobusy? Kde na to vzít peníze? A kdo to bude udržovat?

Rázem se vynoří nepřehledné množství otázek, až z toho jde hlava kolem. Pomiňme finance. Ty se vždycky někde najdou. Mnohem důležitější je chuť něco změnit. Samozřejmě k lepšímu. Jakýkoliv nápad má větší cenu než si leckdy myslíme. A jestli nějaký vlastníte, pak sem s ním. Můžete nám ho nechat ve schránce Zpravodaje /naproti dveřím pošty/ nebo přímo na Obecním úřadě. Děkuje.

POZEMKOVÉ ÚPRAVY

Když budeme při cestě autobusem z Hustopečí do Klobouk sledovat nejbližší okolí silnice, můžeme si všimnout potěšitelné změny. Příkopy a přilehlé meze jsou několik posledních let využívány a čištěny od náletových porostů. Tím více však vynikne několik menších pozemků, rok od roku zpustlejších.

Zákon o půdě schválený po roce 1989 umožnil každému užívat vlastní pozemky. Jenže po opadnutí prvotního nadšení je zřejmé, že provozovat zemědělskou výrobu na pár arech není zdaleka činností výnosnou. Zvláště, pokud se jedná o pozemek nepřístupný pro větší stroje a přitom velikostí ne zrovna na motyku či kosu má hospodář o "zábavu" postaráno. Před rokem jsem měl možnost vidět jak probíhají takové žně u Vsetína, kde jedinou mechanizací byla malá sekačka Vari a mlátička pamatující snad císařpána. Obrázek, jak od mistra Lady. První hospodář, rázovitý valach s rachotící sekačkou, vedle něj manželka, odebírající pokosené klasy. Před nimi dcera váže a pokládá povřísla a nakonec syn a starší dcera vážou snopy a staví panáky. Jen by nad tím idylickým vývojem měla být vyvedena ve zlatě slova panímámy: "...dědictví otců zachovej nám pane, ale ogara a děvčata zedře." V Boleradicích bychom něco takového hledali marně, zato bylo slyšet hodně hlasů rozezlených záhumenkářů, kteří nemohli na své pole dostat družstevní kombajn.

Těžko se vysvětluje, že doba, kdy se vyčlenil jeden kombajn na záhumenky ať to stojí co to stojí je pryč a že kombajnér nebude pro výdělek pár set korun riskovat poškození stroje za několik milionů. Škoda by totiž nebyla ze společné, ale z jeho kapsy.

Stát v rámci snahy o udržení kulturní krajiny vytvořil několik nástrojů, které mohou umožnit rozumné hospodaření s půdou. V horských oblastech poskytuje stát dotace úměrně počtu hektarů pokosených ploch, případně poskytuje příspěvek na zalesnění. V úrodnějších oblastech stát takovou měrou dotace neposkytuje, ale i zde je možné řešení, které nemusí zatížit obecní rozpočet.

Na základě požadavku vlastníků nadpoloviční výměry půdy je stát povinen prostřednictvím pozemkového úřadu vyhlásit v obci komplexní pozemkové úpravy. Při těchto úpravách se provádí podle požadavků zúčastněných stran nejvhodnější rozdělení pozemků z hlediska zemědělské výroby i ekologické stability. Nově navrhované cesty by měly umožnit snadný přístup. Dalším důležitým požadavkem při projektování úprav, je zlepšení odtokových poměrů, případně navrzení a realizace nezbytných protierozních opatření.

Mohlo by se zdát, že pozemkové úpravy rázem vyřeší všechny výše uvedené problémy související s pozemkovou údržbou. Bohužel tomu tak není. Při realizaci úprav musí často dojít k výměně vlastnictví a to se může stát důvodem ke sporům. Neschopnost několika jedinců rozumně se dohodnout, nebo snad dokonce ustoupit může potom zdržet, nebo i zastavit schválení úprav a vynaložené prostředky mohou přijít vniveč. To však jistě není problém Boleradic.

Ing. Daniel Svoboda

Zeptali jsme se ...

V květnu se v naší obci uskutečnil koncert folkové skupiny LOUISIANA z Hustopečí. Tato skupina měla u nás svoji premiéru. A nutno říci, že úspěšnou. Svědčil o tom nejen téměř zaplněný sál boleradského kina, ale především mohutný aplaus doprovázející jejich písně.

Zpěvačka této skupiny bydlí v naší obci. Jmenuje se Petra Cvanová a je jí 15 let. Položili jsme jí několik otázek.

Jak by jsi popsala Vaši skupinu?

Myslím, že jsme dobrá parta. Občas se objeví neshody, ale bez těch by to asi nešlo.

Čeho by jste jako skupina chtěli dosáhnout?

Aby nás lidi měli rádi a aby nás poslouchali.

Vydali jste již nějakou kazetu?

Ano, už je v nahrávacím studiu. Nahrávali jsme ji tři dny v Otrokovicích. Vyjde asi za čtrnáct dnů. Potom Ti ji přinesu.

Od kolika let zpíváš?

Asi od dvanácti roků.

Kdy jsi začala zpívat v Louisianě?

Nevím to přesně, ale zřejmě někdy v červnu 1995.

Co posloucháš za hudbu?

Folk, ale velmi ráda si poslechnu i Haberu, Ledeckého nebo Lucii.

Máš v hudebním světě nějaký vzor?

To doopravdy nevím. Vlastně jsem o tom nepřemýšlela.

Chtěla by ses po skončení gymnázia věnovat hudbě profesionálně?

Nemohu se rozhodnout. Možná ano. A možná ne. Nechám to osudu.

Hraješ na nějaký hudební nástroj?

Na klavír, kytaru, tamburínu a na flétnu.

Co se ti na boleradském publiku nejvíce líbilo?

Bylo prostě skvělé. Bála jsem se, ale neměla jsem důvod. Přišlo hodně lidí a byla skvělá atmosféra.

Uspořádáte v Boleradicích ještě další koncert?

O prázdninách ne. V říjnu bude výroční koncert v Hustopečích a až na podzim u nás.

Společně s Petrou Vás všechny na tento koncert zveme.

Radim Sokolář

PODĚKOVÁNÍ DIVADELNÍKŮM

Dne 12. června 1996 v 10.00 hodin dopoledne přijal přednosta Okresního úřadu v Břeclavi Mgr. Jiří Pavlov, zástupce našeho divadelního souboru a cimbálové muziky Vonica. Poděkoval jim za vzornou reprezentaci našeho okresu na krajské divadelní přehlídce "Hanácký divadelní máj" v Němčicích nad Hanou, kde uvedli divadelní hru ROK NA VSI.

Uvedené přehlídce se zúčastnily divadelní soubory z okresů Blansko, Břeclav, Olomouc, Přerov, Jihlava, Kroměříž.

Vyškov, Zlín a Žďár nad Sázavou. Odborná porota udělila třem členům DS Boleradice - Janu Korábovi, Františku Chalupovi a Antonínu Korábovi ceny za ztvárnění jednotlivých postav, Aleně Chalupové cenu Richarda Mihuly za režii. Doporučila inscenaci Rok na vsi na národní přehlídce XXX. "Krakonošův divadelní podzim" ve Vysokém nad Jizerou.

Přednosta Okresního úřadu popřál ochotníkům z Boleradic mnoho úspěchů na této přehlídce a slíbil, že se přijede v říjnu na představení v Boleradicích podívat.

Národní přehlídka va Vysokém nad Jizerou se bude letos konat ve dnech 11. až 19. října. Soubor odjede do Vysokého v neděli 13. října, hrát bude v pondělí 14. října odpoledne a večer. Divadelníci přijedou domů v úterý 15. října večer. Závěrečné hodnocení přehlídky bude v sobotu 19. října.

Bohuslav Chalupa, vedoucí souboru

*** SPOZ informuje ***

Sbor pro občanské záležitosti připravil na neděli 26.5.1996 slavnostní uvítání nových občánků:

Přemek Pelikán

Viktor Palán

Hana Herzánová

Další uvítání bylo v neděli 21.7.1996 pro tyto děti:

Kryštof Dufek

Martin Reiter

Richard Olšanský

V měsíci září přivítáme v naší obřadní síni

Daniela Marinče

Jakuba Stehlíka

Kristýnu Stehlíkovou

S potěšením konstatujeme, že náš sbor byl v posledních dnech posílen o dest nových, mladých členů, se kterými budou naše programy hezčí a pestřejší. Přejeme mladým umělcům, aby je neopustil elán.

M.S.

INZERCE

Obec Boleradice nabízí pro využití k podnikatelské činnosti sklep p.č.387 (za Hřibovým) nejvyšší nabídkce. Základní cena je 130.000,-Kč. Na této nemovitosti je břemeno ve formě práva užívání.

Dále obec nabízí k podnikatelskému využití plochu o výměře 1661 m². Jedná se o prostor bývalé Destily. Upozorňujeme, že stávající budovy budou zbořeny.

Zájemci o tyto nemovitosti musí předložit podnikatelský záměr. Obec má zájem o takové využití, které vytvoří pracovní místa pro naše občany. Bližší informace dostanete na OÚ.

HASIČI INFORMUJÍ

Naši mladí hasiči se zúčastnili dvou soutěží družstev mužů a to 9.6.1996 v Horních Bojanovicích kde se umístili na 7. místě z 8 soutěžících. Dne 16.6. 1996 se zúčastnila dvě družstva soutěže v Štbořicích. Jedno družstvo nebodováno, druhé skončilo na 7. místě, startovalo 14 družstev.

Dne 28.7.1996 zajíždí na soutěž do Křepic a 4.8.1996 se představí před domácím obcenstvem.

PŘIJĎTE POVZBUDIT!

KŘIŽÁK PEKAŘSTVÍ

**TĚŠÍME SE
NA VAŠI NÁVSTĚVU**

PEKAŘSTVÍ KŘIŽÁK
691 12 BOLERADICE 235
TEL.:0626/952290

TJ SOKOL oznamuje ODDÍL KOPANÉ

Výsledky soutěže 1995/1996

Umístění žáků: skupina, která obsahuje 11 družstev - 9. místo s deseti body.

B mužstvo - 12 mužstev

Umístění: 12. místo, 7 bodů.

A mužstvo - 14 mužstev

Umístění: 6. místo, 42 bodů

Poděkování patří "ZEČI BOLERADICE", která sponzorovala hlavní chod oddílu kopané.

V neděli 7.7.1996 byl sehrán pohárový turnaj v Divákách, kde naše mužstvo získalo první místo.

Přihlášení do soutěže 1996/1997 byli žáci a A mužstvo. Jako hlavní sponzor soutěže v ročníku 1996/1997 je firma "ZEZANA a.s. BRNO", zastoupená ing. Ondřejem Kavelou CSc., která věnuje pro oddíl kopané 20 tis. Kč.

S dalším hlavním sponzorem "ZEČI BOLERADICE" se jedná o další smlouvě.

Jaroslav Bařina, předseda oddílu kopané

Kulturní komise

Členové Kulturní komise ve spolupráci s místními organizacemi a dalšími ochotnými spoluobčany připravují u příležitosti blížících se oslav výročí naší obce sjezd rodáků. Termín oslav byl stanoven na dny: 9.-11. května 1997.

Jak všichni víme, v roce 1997 uplyne 390 let od doby, kdy byla založena škola, 460 let od povýšení naší obce na městys a 710 let od první písemné zmínky o kostele. Chtěli bychom při připravované slavnostní příležitosti mj. uskutečnit výstavky z různých oblastí života naší obce (historie, kultury, školství, zahrádkářství, řemesel, ručních prací, výstavby, činnosti spolků atd.) Již dnes se obracíme na naše občany a organizace a prosíme je o pomoc při přípravě dokumentů a zajímavých předmětů, které by v květnu 1997 na výstavu zapůjčily.

Děkujeme za příspěvky a pomoc při přípravách oslav.